

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 15C/58/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4319206574
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mariana Pondelová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2022:4319206574.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou Mgr. Marianou Pondelovou, v spore žalobcu: P. F., O. XX.XX.XXXX, V. Z. XX, XXX XX Z., proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752 so sídlom Bratislava, Pribinova 25, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516, so sídlom Bratislava, Kubániho 16, v mene ktorej koná konateľka a advokátka: JUDr. Andrea Cviková, o žalobe na vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

1. Žalobu z a m i e t a.
2. Žiadnej strane sporu nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

O d ô v o d n e n i e

1. Okresnému súdu Levice (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) bola dňa 20.12.2019 doručená žaloba žalobcu, ktorou sa domáhal od žalovaného vydania bezdôvodného obohatenia v sume 1.323,96 Eur v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. Žalobca si zároveň uplatnil aj nárok na náhradu trov konania.

2. O takto uplatnenom nároku žalobcu rozhodol okresný súd platobným rozkazom č. k. 15C/58/2019-18 zo dňa 11.02.2020 (ďalej len „platobný rozkaz“), ktorým žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Voči platobnému rozkazu bol zo strany žalovaného podaný odpor, v dôsledku ktorého okresný súd uznesením č. k. 15C/58/2019-40 zo dňa 06.03.2020 zrušil platobný rozkaz okresného súdu. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 06.05.2020.

3. Žalobca v žalobe poukazuje na konanie, ktoré sa viedlo na okresnom súde pod sp. zn. 12Csp/4/2018, kde podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia na zrážky zo mzdy, ako aj neplatnosť zmluvy. Žalobca ďalej uviedol, že okresným súdom bolo určené, že zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.07.2013 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je neplatná. Vo zvyšnej časti bola žaloba zamietnutá a žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania priznaný nebol. Žalovaný sa odvolal voči tomuto rozhodnutiu, a to voči druhému a štvrtému výroku rozsudku. O odvolaní rozhodol Krajský súd

v Nitre tak, že vo výroku, ktorý sa týka určenia, že zmluva č. XXXXXXXXXXXX je neplatná a vo výroku o trovách konania rozsudok potvrdil. Rozhodnutie je už právoplatné. Keďže žalobca preukázal neplatnosť zmluvy, tak s prihliadnutím na sumu svojho plnenia, ktorá bola až vo výške 2.351,17 Eur a sumu, ktorá mu bola vyplatená - 1.027,21 Eur, žiadal vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré vyčíslil v sume 1.323,96 Eur.

4. Žalovaný v podanom odpore poukázal tiež na rozsudok okresného súdu pod sp. zn. 12Csp/47/2018 zo dňa 08.11.2018, voči ktorého druhému a štvrtému výroku bolo z jeho strany podané odvolanie. V podanom odpore žalovaný zároveň vzniesol námietku premlčania voči časti uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 1.187,53 Eur, pretože žalobca podľa žalovaného, o vzniku a dôvodoch bezdôvodného obohatenia preukázateľne vedel najneskôr momentom podania žaloby na okresnom súde vedenú pod sp. zn. 12Csp/4/2018, t.j. dňa 08.01.2018. Suma 1.187,53 Eur bola podľa žalovaného žalobcom uhradená viac ako dva roky spätne pred podaním tejto žaloby, pričom na účely preukázania dátumov vykonaných úhrad žalovaný uviedol aj prehľad platieb, z ktorých vyplýva, že prvá platba mala byť žalobcom uhradená dňa 22.06.2016 a posledná (podľa žalovaného ešte premlčaná platba) dňa 06.12.2017. Úplne posledná úhrada mala byť žalobcom uhradená na 08.01.2018 v sume 136,43 Eur. Tu súd uvádza, že po spočítaní platieb tak, ako ich uviedol žalovaný v danom prehľade, mal žalobca spolu uhradiť sumu 1.322,53 Eur. Po odpočítaní poslednej platby v sume 136,43 Eur (ktorá podľa žalovaného nebola premlčaná), rozdiel tvorí suma 1.186,10 Eur a nie suma, ktorú uvádza žalovaný sumu 1.187,53 Eur (a ktorá má byť podľa žalovaného premlčaná). Na upresnenie daného rozdielu bol žalovaný následne vyzvaný. S poukazom na vznesenú námietku premlčania žalovaný žiadal žalobu zamietnuť a súčasne si uplatnil aj nárok na náhradu trov konania. (Odpor na čl. 25 - 27 a 32-34).

5. Uznesením č. k. 15C/58/2019 -40 zo dňa 06.03.2020 súd zrušil platobný rozkaz. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 06.05.2020.

6. Na výzvu súdu podal žalobca vyjadrenie k podanému odporu, kde poukázal okrem iného aj na to, že je jedno, či súd určí zmluvu za neplatnú alebo bezúročnú a bez poplatkov, pri neplatnej zmluve poukázal na § 457 Občianskeho zákonníka, ktorý vo vyjadrení citoval s tým, že každý z účastníkov je povinný vrátiť druhému všetko čo dostal. K vznesenej námietke premlčania zo strany žalovaného v sume 1.183,53 Eur (žalovaný ale uviedol sumu 1.187,53 Eur) žalobca uviedol, že popiera tvrdenia žalovaného, že už v čase podania žaloby na okresný súd vo veci určenia neplatnosti zmluvy, by mal vedieť o bezdôvodnom obohatení. Nikde v tom konaní nebola zmienka o bezdôvodnom obohatení a žalobca sa o tom dozvedel až mesiac pred podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu, o ktorej skutočnosti bol informovaný zo strany občianskeho združenia Ochrana spotrebiteľa. Podľa žalovaného je preto námietka premlčania nedôvodná, keďže neubehla dvojočná ani trojočná premlčacia lehota. Žalovaný má za to, že pre posúdenie premlčania je dôležitý práve dátum právoplatnosti výroku, ktorým súd určil zmluvu za neplatnú, čo bol deň 24.09.2019. Nárok by bol premlčaný potom až 24.09.2022. Ďalej uviedol, že počas samotného konania premlčacia doba nebeží. Opäť poukázal na to, že úver mu bol poskytnutý v sume 1.027,21 Eur, pričom uviedol prehľad platieb a dátumov ako mali byť ním hradené jednotlivé splátky. Sumárne uviedol, že mala byť uhradená spolu sumu 2.351,17 Eur a preto na bezdôvodnom obohatení žiada priznať sumu 1.323,96 Eur (2.351,17 Eur - 1.027,21 Eur). Aj v tomto prípade súd po vykonaní prepočtu zistil sčítaciu chybu, a to v rozdieli jednej platby v sume 64,29 Eur, pretože ak boli spočítané všetky sumy, ktoré boli uvedené zo strany žalobcu, tak tieto nepredstavovali v súčte sumu 2.351,17 Eur tak, ako to uvádzal žalobca vo vyjadrení, ale predstavovali sumu 2.415,46 Eur. (Vyjadrenie k odporu na čl. 73-74 a originál na čl. 75-77).

7. V ďalšom vyjadrení žalovaného (v spise na čl. 82-84) žalovaný popiera tvrdenia žalobcu, žeby nevedel o bezdôvodnom obohatení už v čase konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 12Csp/4/2018, a to len z dôvodu, že takéto bezdôvodné obohatenie nežiadal vydať. S týmto tvrdením žalobcu sa podľa žalovaného nemožno stotožniť, pretože žalobca v tomto konaní žiadal aj o určenie, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov. Z tohto jednoznačne vyplýva, že žalobca mal už v pôvodnom konaní v záujme dosiahnuť predpoklad pre vrátenie uvedenej čiastky, jednak určením neplatnosti zmluvy, ako aj určením, že úver je bezúročný a bez poplatkov, a teda podľa žalovaného vedel preukázateľne (od vyhotovenia a podania danej žaloby) o skutočnostiach, od ktorých teraz odvodzuje svoju žalobnú požiadavku. Subjektívna vedomosť žalobcu o existencii bezdôvodného obohatenia existovala podľa žalovaného už v čase vyhotovenia žaloby, ktorá bola podaná na okresný súd dňa 08.01.2018 a bola

vedená pod sp. zn. 12Csp/4/2018. Žalovaný poukázal aj na to, že v momente podania uvedenej žaloby boli všetky splátky úveru žalobcu už uhradené, na základe čoho nemohol existovať iný dôvod na podanie žaloby v pôvodnom konaní zo strany žalobcu s navrhovanými výrokmi ako ten, aby získal späť to, čo zaplatil nad rámec poskytnutej istiny. Žalovaný zopakoval, že s prihliadnutím na tieto skutočnosti potom subjektívna premlčacia doba plynula už od vyhotovenia žaloby vo veci 12Csp/4/2018 a uplynula skôr, ako došlo k podaniu tejto žaloby. Žalovaný ďalej uviedol aj, že žalobca mohol v rámci svojich dispozičných oprávnení zmeniť žalobu, teda rozšíriť žalobný návrh aj o teraz uplatnený nárok, pričom je nepochybné, že práve s odkazom na výsledky pôvodného konania sa teraz domáha žalovaného plnenia. Ak chcel žalobca zachovať subjektívnu lehotu, tak podľa žalovaného mal toto plnenie žiadať v rámci pôvodného konania. Keďže predmetom konania 12Csp/4/2018 nebola požiadavka na zaplatenie teraz žalovanej sumy, nemohlo dôjsť ani k spočítaniu premlčacej doby, ktoré spočítanie môže nastať len ohľadne práva uplatneného žalobou. S prihliadnutím na predmet žaloby v konaní vedenej pod spisovou značkou 12Csp/4/2018 podľa žalovaného premlčacia doba plynula a uplynula skôr, ako došlo k podaniu žaloby v tomto konaní. Žalovaný ďalej poukázal aj na to, že rozsudok v konaní 12Csp/4/2018 je rozsudkom deklaratórnym a skutočnosť, že by premlčacia doba začala plynúť až od právoplatnosti tohto rozsudku nemá oporu v žiadnom právnom predpise. Uviedol aj, že tieto tvrdenia žalobcu odporujú úprave v Občianskom zákonníku, podľa ktorej úpravy začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby sa nespája s rozhodnutím o predbežnej otázke, ale s vedomosťou o skutkových okolnostiach, ktoré odôvodňujú požiadavku na vydanie obohatenia.

8. Na ďalšiu výzvu súdu žalobca zaslal vyjadrenie k vyjadreniu od žalovaného, kde uviedol, že nesúhlasí s tvrdeniami žalovaného a trvá na svojich písomných vyjadreniach. Poukázal na predmet konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 12Csp/4/2018, v ktorom sa riešilo len určenie úverovej zmluvy za bezúročnú a bez poplatkovú. V tom čase neriešil vydanie bezdôvodného obohatenia, nevedel, že má naň nárok. Dozvedel sa to len nedávno od Občianskeho združenia na ochranu spotrebiteľov a túto skutočnosť riešil až po právoplatnosti rozsudku v konaní 12Csp/4/2018. Popiera tvrdenia žalovaného, že v čase podanej žaloby by žalobca vedel o bezdôvodnom obohatení, keby tomu tak bolo, tak by si ho hneď pýtal v žalobe, ktorá bola podaná pod vyššie uvedenou spisovou značkou. Opätovne poukázal na to, že nikde v tom konaní nebola zmienka o bezdôvodnom obohatení. Poprel znovu tvrdenia žalovaného o tom, že nárok by mal byť premlčaný (čl. 94,95).

9. Bez výzvy súdu (po tom, ako bola právnej zástupkyňi žalovaného doručené vyjadrenie žalobcu) bolo súdu doručené ďalšie vyjadrenie žalovaného, v ktorom uviedol, že s prihliadnutím na plnenie v splátkach došlo k individuálnemu premlčaniu jednotlivých splátok v lehote najviac troch rokov odo dňa vykonania úhrady tej ktorej splátky, teda každá splátka resp. platba, ktorá bola vykonaná žalobcom, sa premlčí v inom časovom okamihu. Podľa žalovaného z uvedeného vyplýva, že akákoľvek úhrada vykonaná žalobcom v období viac ako dva roky späťne pred podaním žaloby v konaní pred okresným súdom pod sp. zn. 15C/58/2019 sa považuje za premlčanú v subjektívnej lehote (č. l. 98,99 - originál na č. l. 105,106).

10. Žalobca zaslal súdu ospravedlnenie svojej neúčasti v ktorom zopakoval aj svoje predchádzajúce tvrdenia týkajúce sa premlčania (č. l. 133,134).

11. Na výzvu súdu doručil žalovaný prostredníctvom splnomocnenej právnej zástupkyne odpoveď, kde uviedol, že pre účely námietky premlčania uvádzal aj prehľad platieb s uvedením dátumov, ako boli pripísané na účet žalovaného. Dátum vykonania platby zo strany žalobcu nie je rozhodujúci, pretože ak bol dlh plnený prostredníctvom banky, je splnený až pripísaním na účet veriteľa. Poukázal aj na to, že ak žalobca uvádza iné dátumy, potom podľa je rozhodujúce na posúdenie, či medzi jednotlivými platbami (dátum vykonania a dátum pripísania) je napr. časový odstup zodpovedajúci štandardnej dobe spracovania platobných údajov v rámci bankového styku. S odkazom na § 567 ods. 2 Občianskeho zákonníka uviedol že rozhodujúci je práve dátum pripísania platby na účet adresáta platby. Žalovaný má za to, že je dôkaznou povinnosťou žalobcu ozrejmiť, aké platby vykonal. Rovnako je povinnosťou žalobcu identifikovať jednotlivé svoje platby v zmysle § 567 ods.2 Občianskeho zákonníka, teda preukázať, že tá ktorá platba zodpovedá príslušnej úhrade pripísanej na účet veriteľa v konkrétny dátum. Uviedol, že on si splnil svoju povinnosť tvrdenia, pričom neexistuje dôvod ani zákonné ustanovenie podľa ktorého by mal predkladať ďalšie údaje s tým, že podľa neho žalobca v podanej žalobe ani len neoznačil, vo vzťahu k akým platbám by vlastne malo ísť o bezdôvodné obohatenie, pričom tento nedostatok nebol počas doterajšieho priebehu konania odstránený. Zopakoval svoje tvrdenie, že už v čase podania žaloby na okresný súd vedenej pod spisovou značkou 12Csp/4/2018 žalobca sa mohol domáhať aj vydania

bezdôvodného obohatenia keďže mal vedomosť o skutočnostiach, a mal k dispozícii aj informácie, z ktorých mohol podať žalobu o vydanie obohatenia. Zopakoval tiež, že pre posúdenie námietky premlčania je rozhodujúce, že všetky úhrady vykonané v období viac ako dvoch rokov pred podaním žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia, sú premlčané. S prihliadnutím na dátum podania žaloby (22.12.2019 - žaloba bola podaná na súd ale dňa 20.12.2019) žalovaný tvrdí, že všetky platby vykonané pred 22.12.2017 sú premlčaným nárokom. Premlčaná čiastka potom nie je len suma 136,43 Eur, ktorá bola uhradená v období menej ako 2 roky pred podaním tejto žaloby. Pokiaľ si žalobca uplatňuje nárok na zaplatenie 1.323,96 Eur, potom táto suma 1.323,96 Eur mínus 1.363,43 Eur sa rovná sume, ktorá musela byť uhradená v období 2 rokov a viac pred podaním žaloby na súd, a práve z tohto dôvodu potom žalovaný namieta premlčanie žalovaného nároku v rozsahu 1.187,53 Eur. Z hľadiska objektívnej premlčacej doby je premlčaný nárok nad sumu 872,50 Eur (platby vykonané v období menej ako 3 roky pred podaním žaloby na súd), a teda je premlčaný v časti 451,46 Eur. Žalovaný zotrval na námietke premlčania v časti uplatneného nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 1.187,53 Eur, pretože žalobca o vzniku bezdôvodného obohatenia preukázateľne vedel najneskôr momentom podania žaloby v konaní pred Okresným súdom Levice č. k. 12Csp/4/2018. (vyjadrenie na čl. 143-145 a tiež 146-148).

12. V ďalšom podaní žalovaného doručenom súdu 04.02.2022 právny zástupca žalovaného opäť oznámil, že pre účely námietky premlčania predložil aj prehľad platieb s uvedením dátumov, ako boli pripísané na účet žalovaného. Zopakoval, že dlh je splnený až pripísaním na účet veriteľa. Pokiaľ žalobca uvádza iné dátumy, potom je rozhodujúce na posúdenie, či medzi jednotlivými platbami je napr. časový odstup zodpovedajúci štandardnej dobe spracovania platobných údajov v rámci bankového styku. Poukázal aj na to, že žalobca vo svojom vyjadrení len uvádza, že „platby boli platené“, no nepredložil o platbách žiaden dôkaz. V tomto prípade je podľa žalovaného dôkazné bremeno na strane žalobcu. Ďalej opäť uviedol, že žalobca v podanej žalobe ani neoznačil, vo vzťahu k akým platbám by vlastne malo ísť o bezdôvodné obohatenie, a tento nedostatok nebol zatiaľ odstránený. Opätovne poukázal na konanie vedené na okresnom súde pod sp. zn. 12Csp/4/2018, v ktorom sa žalobca domáhal (okrem iného) aj určenia bezúročnosti a súčasne mal žalobca preukázateľne aj údaje o úhradách, z ktorého dôvodu je irelevantné, či vedel svoj teraz uplatňovaný nárok právne kvalifikovať ako bezdôvodné obohatenie. Ďalej uviedol, že pre posúdenie subjektívnej premlčacej doby nie je podstatná právna kvalifikácia nároku ale to, či subjekt má a pozná skutkové údaje na to, aby svoj nárok mohol uplatniť na súde. Žalobca sa už vtedy mohol domáhať aj vydania bezdôvodného obohatenia, ktorú žalobu ale podal až v roku 2019. S prihliadnutím na dátum podania žaloby (opäť súd poukazuje na to, že tento dátum žalovaný uvádza nesprávne dňom 22.12.2019, keďže žaloba bola doručená okresnému súdu dňa 20.12.2019), žalovaný považuje všetky platby vykonané pred 22.12.2017 za premlčané. Žalovaný zopakoval, že premlčaná nie je len suma 136,48 Eur. Zopakoval aj, že žalobu považuje za premlčanú v rozsahu 1.187,53 Eur. Tiež opätovne uviedol, že z hľadiska objektívnej premlčacej doby je premlčaný nárok nad sumu 872,50 Eur (platby vykonané v období menej ako 3 roky pred podaním žaloby na súd), čo predstavuje sumu 451,46 Eur (čl. 159-161).

13. Dňa 09.02.2022 bolo súdu doručené e-mailové podanie žalobcu, ktorý vyslovil súhlas s rozhodnutím a pojednávaním v jeho neprítomnosti. Uvedené ospravedlnenie obsahovalo zároveň aj vyjadrenie k veci, kde opätovne poukázal na rozsudok vo veci 12Csp/4/2018. Uviedol sumu poskytnutého úveru 1.027,21 Eur, sumu ním vykonaných splátok 2.415,46 Eur, z ktorého dôvodu v tomto podaní bezdôvodné obohatenie vyčíslil v sume 1.388,25 Eur s tým, že v predchádzajúcich vyjadreniach urobil chybu v počítaní. Čo sa týka plynutia premlčacej doby, podľa žalobcu je potrebné túto rátať až od 24.09.2019, ktorým dňom nadobudol právoplatnosť rozsudok vo veci 12Csp/4/2018, pretože až od právoplatnosti rozsudku mohol mať vedomosť o bezdôvodnom obohatení. Pokiaľ žaloba bola podaná na súd v roku 2020, žalobca vyjadril presvedčenie, že bezdôvodné obohatenie v celej sume 1.388,25 Eur premlčané nie je. V závere tohto podania žalobca žiadal uložiť žalovanému povinnosť plnenia v sume 1.388,25 Eur titulom bezdôvodného obohatenia, ako aj si opäť uplatnil nárok na náhradu trov konania. (Originál e-mailového podania na čl. 180 -183).

14. Uznesením č. k. 15C/58/2019 - 187 zo dňa 15.02.2022 okresný súd pripustil zmenu žaloby tak, že v ďalšom konaní o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.388,25 Eur spolu s nárokom na náhradu trov konania. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 27.2.2022.

15. V ďalšom vyjadrení na výzvu súdu, žalovaný opäť prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu uvádza, že na účet žalobcu poukázal sumu 1.027,21 Eur, keďže suma 172,79 Eur bola súčasťou zápočtu v zmysle článku 8 ods. 8.1 a 8.4 úverovej zmluvy. Uviedol, že tohto článku sa rozsudok 12Csp/4/2018 ani netýka, keďže sa v danom konaní o žiadnom nároku z dohody o poskytnutí služby nerozhodovalo, a ten nebol ani predmetom konania. Žalovaný predložil aj doklad preukazujúci prehľad jednotlivých platieb vykonaných zo strany žalobcu (čl. 208). Aj v tomto vyjadrení žalovaný zopakoval námietku premlčania, čo sa týka subjektívnej premlčacej doby v sume 1.186,10 Eur a objektívnej v sume 387,17 Eur. (žalovaný uvádza iné sumy ako v predchádzajúcich vyjadreniach, kde uviedol sumu 1.187,53 Eur a sumu 451,46 Eur). Žalovaný tiež zopakoval, že konanie 12Csp/4/2018 nemá za následok prerušenie plynutia premlčacej doby. Upresnil svoje výpočty, kde v predchádzajúcich vyjadreniach uvádzal premlčanú sumu 1.187,56 Eur s tým, že správne mala byť 1.186,10 Eur. Poukázal aj na to, že žalobca vo svojom podaní uvádzal niektoré platby, ktoré sa ale odlišovali od skutočných úhrad. Až v tomto podaní prvý krát poukázal na existenciu rozhodcovského rozsudku, keďže uviedol, že žalobca plnil nárok vyplývajúci z právoplatného rozhodnutia, ktorým je rozhodcovský rozsudok vydaný Slovenským arbitrážnym súdom dňa 11.11.2014 v konaní pod sp. zn. 497/08/14, právoplatný dňa 26.11.2014 a vykonateľný dňa 02.12.2014. Vzhľadom k tomu, že toto rozhodnutie nebolo zrušené, z ktorého dôvodu žalobca plnil na základe právoplatného rozhodnutia, nemohlo na jeho strane dôjsť k bezdôvodnému obohateniu. Tu poukázal aj na odôvodnenie krajských súdov, z ktorých vyplýva, že pokiaľ rozhodcovský rozsudok vydaný na základe zákona o rozhodcovskom konaní nebol zrušený a ani inak právne relevantným spôsobom nezanikli jeho účinky, potom nemožno plnenie, ktoré bolo vymožené na jeho základe posúdiť ako bezdôvodné obohatenie. Z ďalšieho citovaného rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne vyplýva, že k preskúmaniu otázky platnosti rozhodcovskej zmluvy môže všeobecný súd pristúpiť v konaní o zrušení rozhodcovského rozsudku, ktoré ale v súdnej veci neprebehlo, keďže (v tom konaní) žalobkyňa zostala v tomto smere nečinná. Krajský súd v Trenčíne vyjadril zároveň názor, že nemožno suplovať alebo obchádzať žalobu o zrušení rozhodcovského rozsudku žalobou na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalovaný preto žiada žalobu v celom rozsahu zamietnuť. (Vyjadrenie na čl. 201-203).

16. Vo vyjadrení žalobcu doručenom najskôr e-mailom dňa 25.03.2022, zodpovedal na výzvu súdu, kde poukázal na odôvodnenie bodu 19 v rozsudku 12Csp/4/2018, ako aj poukázal na to, že v zmluve je síce uvedená suma 1.200,00 Eur, ale skutočne mu bolo vyplatené len 1.027,21 Eur, pretože zo sumy 1.200,00 Eur bol odrátaný poplatok 172,79 Eur. Ako dôkaz predložil kartu klienta preukazujúcu výplatu sumy 1.027,21 Eur uvedenú v kolónke „vyplatená čiastka“ (čl. 220). Tu uviedol, že aj sám žalovaného rovnako potvrdil, že žalobcovi vyplatil len 1.027,21 Eur. Ďalej upresnil, že suma 1.388,25 Eur je tvorená splátkami vykonanými od 01.04.2016 do 12.12.2017. V období od 01.04.2016 do 01.05.2017 bolo uhradených 14 splátok po 64,29 Eur, čo predstavuje 900,06 Eur, dňa 12.10.2017 bola uhradená suma 133,51 Eur, dňa 12.11.2017 suma 216,82 Eur a dňa 12.12.2017 suma 136,43 Eur. Tu súd opäť poukazuje na sčítaciu chybu žalobcu, pretože rozpis platieb tak, ako bol uvedený žalobcom predstavuje spolu sumu 1.386,82 Eur (900,06 Eur +133,51 Eur +216,82 Eur +136,43 Eur) a nie sumu žiadaného bezdôvodného obohatenia 1.388,25 Eur. Žalobca opäť poukázal na to, že žaloba bola z jeho strany uplatnená včas, pretože o bezdôvodnom obohatení sa dozvedel od Občianskeho združenia Ochrana spotrebiteľa Martin, mesiac pred podaním návrhu na vydanie platobného rozkazu. Celú žalovanú sumu (vrátane rozšírenia) žaloby preto podľa žalobcu nemožno považovať za premlčaný nárok (e - mail a prílohy na čl. 218-221).

17. Dňa 12.04.2022 bolo súdu doručené ďalšie vyjadrenie v ktorom právny zástupca žalovaného uviedol, že rozhodcovský rozsudok, ktorý predložil do konania spolu s predchádzajúcim vyjadrením, je právoplatný a vykonateľný, keďže nebolo vedené konanie o zrušení rozhodcovského rozsudku. Zároveň uviedol, že toto rozhodnutie nebolo ani podkladom na vykonanie exekučného konania z dôvodu, že žalobca čiastočne plnil svoje záväzky, a preto žalovaný nepristúpil k iniciovaniu exekúcie. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6CoCsp/20/2020, ktorého časť odôvodnenia aj citoval. Zopakoval, že začatie konania pod sp. zn. 12Csp/4/2018 nemá za následok prerušenie plynutia premlčacej doby. S prihliadnutím na všetky svoje doterajšie vyjadrenia žiadal žalobu zamietnuť.

18. Dňa 05.05.2022 bolo doručené aj ďalšie podanie žalobcu, v ktorom potvrdil, že sa nevedlo konanie o zrušení rozhodcovského rozsudku, a to z toho dôvodu, že žiaden rozhodcovský rozsudok ohľadne zmluvy uzatvorenej so žalovaným, mu nikdy nebol doručený a nemal doteraz vedomosť, že nejaké rozhodcovské konanie vôbec malo prebehnúť. Poukázal aj na to, že žalovaný mal vedomosť o žalobe o určení zmluvy za neplatnú a ani v tomto konaní nenamietal rozhodcovským rozsudkom. Pokiaľ by sa

zmienil o danom rozhodcovskom rozsudku, mohlo sa to riešiť v danom konaní (12Csp/4/2018), v ktorom by žiadal aj o určenie rozhodcovského rozsudku za neplatný. Toto rozhodnutie žalovaný neuviedol ani v rámci odvolacieho konania s tým, že rozsudok okresného súdu bol Krajským súdom v Nitre potvrdený. Poukázal na uznesenie Ústavného súdu IV ÚS 371/2018-43, v ktorom Ústavný súd zamietol sťažnosti žalovanému v exekučných sporoch, kde je exekučný titul rozhodcovský rozsudok. V ďalšom citoval rozhodnutie najvyššieho súdu, ako aj Krajského súdu v Trenčíne, a tiež Ústavnému súdu, ktoré čiastočne vo vyjadrení aj citoval. (originál vyjadrenia na čl. 238-240).

19. Z pripojeného spisu 12Csp/4/2018 boli do konania žurnalizované listinné doklady týkajúce sa pôvodného zmluvného vzťahu. Slovenský arbitrážny súd na dotaz súdu zaslal kópiu doručky preukazujúcu, že rozsudok ich súdu žalovaný prevzal dňa 26.11.2014.

20. Súdu bolo doručené aj ďalšie vyjadrenie žalobcu, ktoré bolo zároveň aj jeho ospravedlním na pojednávaní, kde žalobca uviedol opätovne dôvody už opakovane uvádzané vo svojich predchádzajúcich vyjadreniach, z ktorého dôvodu považoval žalobu za dôvodnú a žiadal jej vyhovieť.

21. O nároku žalobcu rozhodol okresný súd na pojednávaní konanom dňa 26.08.2022, na ktorom konal v neprítomnosti strán sporu a na ktorom vykonal dokazovanie v nasledovnom rozsahu:

Čl. 1-2 žaloba, čl. 3 rozsudok OS LV 12Csp/4/2018 zo dňa 08.11.2018 právoplatné v I. a v III. výroku 28.03.2019 a v II. a IV. výroku spojení s rozsudkom KS NR 24.09.2019, čl. 7-12 rozsudok KS NR z 22.08.2019 právoplatné 24.09.2019, čl. 14 výzva na doplnenie žaloby, čl. 18 PR z 11.02.2020, čl. 25-28 odpor voči PR, čl. 32-34 odpor voči PR, čl. 40 UZN z 06.03.2020, ktorým bol zrušený PR, právoplatné 06.05.2020, čl. 61 doplnenie splnomocnenia na čl. 65, čl. 73 - 74 a 75,77 vyjadrenie žalobcu k podanému odporu (email a následne listinná podoba), čl. 82-84 vyjadrenie žalovaného, čl. 94-95 vyjadrenie žalobcu, čl. 98-100 vyjadrenie žalovaného, čl. 105-106 identické vyjadrenie ako predchádzajúce, čl. 113 -115 ospravedlnenie neúčasti, čl. 127 ospravedlnenie neúčasti žalovaných + vyjadrenie, čl. 133-134 ospravedlnenie neúčasti žalovaný + vyjadrenie, čl. 142-145 a 146-148 vyjadrenie žalovaný, čl. 159-161 ospravedlnenie + vyjadrenie žalovaný, čl. 167-170 vyjadrenie žalobca + ospravedlnenie, čl. 180-183 ospravedlnenie žalobca + vyjadrenie, čl. 187 UZN z 15.02.2022 pripustená zmena žaloby, právoplatné 27.02.2022, čl. 201-203 vyjadrenie žalovaného, čl. 204-207 rozhodcovský rozsudok, čl. 208 prehľad vykonaných úhrad od 09.09.2013-08.01.2018, čl. 212 ospravedlnenie neúčasti žalovaný, čl. 218 odpoveď na výzvu súdu žalobca, čl. 220 karta klienta z 31.07.2014, čl. 221 prepúšťacia správa, čl. 228-229 a 230-231 vyjadrenie žalovaný k výzve súdu, čl. 235-237 a 238,240 vyjadrenie žalobca (email a následne originál aj na čl. 241 a 243), čl. 248-250 ospravedlnenie neúčasti žalovaný a vyjadrenie, čl. 256 oznámenie veriteľa o schválení úveru, čl. 257 dohoda o zrážkach zo mzdy, čl. 258 rozhodcovská zmluva, čl. 259-260 zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere, čl. 261 a 262 zmluva č. XXXXXXXXXXXX z 30.07.2013, čl. 263 informácia o RPMN, čl. 264 odpoveď Slovenského arbitrážneho súdu, čl. 265 kópia doručky o prevzatí rozhodcovského rozsudku žalobcom dňa 26.11.2014, čl. 268 - 270 ospravedlnenie neúčasti žalobca + vyjadrenie, čl. 271 kópia PN a pripojený spis č. 12Csp/4/2018, najmä rozsudky a listinné doklady, ktoré boli v kópií vyhotovené aj do konania 15Csp/59/2019.

22. Z uvedených listinných dokladov, obsahu žaloby, okresný súd zistil nasledovný skutkový a právny stav veci.

22.1. Žalovaný a žalobca spolu uzatvorili zmluvu o úvere č. č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.07.2013 (ďalej len „zmluva“ alebo „zmluva o úvere“) na základe ktorej mala byť žalobcovi poskytnutá čiastka úverového limitu v sume 1.200,00 Eur. Z predložených dokladov, ako aj vyjadrení oboch strán sporu bolo preukázané, že žalovaný vo vzťahu k žalobcovi v zmysle uvedeného zmluvného vzťahu skutočne plnil len sumu 1.027,21 Eur z dôvodu, že suma 172,79 Eur bola súčasťou zápočtu v zmysle č. 8 ods. 8.1. a 8.4. úverovej zmluvy. Z daného úverového vzťahu žalobca plnil spolu s v sume 2.753,91 Eur, ktorá skutočnosť vyplýva z listinného dokladu žiadaného od žalovaného opakovane, ako prehľad úhrad (č. I. 208). Žalobca potom nesprávne uvádzal sumu plnenia - 2.351,17 Eur a následne 2.415,46 Eur (s odôvodnením, že sa jednalo o sčítaciu chybu).

22.2. Až v priebehu tohto konania žalovaný oznámil, nárok vyplývajúci zo zmluvy o úvere si uplatnil pred rozhodcovským súdom, o ktorej skutočnosti doložil do konania aj kópiu právoplatného a vykonateľného rozsudku rozhodcovského súdu vydaného dňa 11.11.2014 Slovenským arbitrážnym súdom, zriadeným

spoločnosťou Slovak Arbitration court, s.r.o, so sídlom Krížna 56, Bratislava, v konaní pod sp. zn. 497/08/14, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.11.2014 a vykonateľnosť dňa 02.12.2014 (čl. 204). Z tohto rozsudku má okresný súd preukázané, že žalovaný (v tomto konaní žalobca) bol zaviazaný povinnosťou zaplatenie žalobcovi (v tomto konaní žalovaný) do troch dní od právoplatnosti daného rozhodnutia: sumu 1.992,99 Eur, zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne a úrok z omeškania vo výške 1,15 % ročne zo sumy 64,29 Eur od 02.09.2013 do 08.09.2013, zo sumy 64,29 Eur od 02.10.2013 do 09.10.2013, zo sumy 64,29 Eur od 02.11.2013 do 28.11.2013, zo sumy 64,29 Eur od 02.12.2013 do 11.12.2013, zo sumy 64,29 Eur od 02.01.2014 do 10.02.2014, zo sumy 64,29 Eur od 02.02.2014 do 10.02.2014, zo sumy 61,87 Eur od 02.03.2014 do 01.04.2014, zo sumy 41,87 Eur od 02.04.2014 do 05.05.2014, zo sumy 21,87 Eur od 06.05.2014 do 09.06.2014, zo sumy 64,29 Eur od 02.04.2014 do 09.06.2014, zo sumy 64,29 Eur od 02.05.2014 do 09.06.2014, zo sumy 64,29 Eur od 02.06.2014 do 09.06.2014, zo sumy 2.057,28 Eur od 05.06.2014 do 07.07.2014, zo sumy 1.992,99 Eur od 08.07.2014 do zaplataenia tak, že tento úrok z omeškania a táto zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.200,00 Eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma tohto úroku z omeškania a tejto zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1.200,00 Eur, len 5,25 % ročný úrok z omeškania zo sumy 1.992,99 Eur do zaplataenia, trovy rozhodcovského konania vo výške poplatku za rozhodcovské konanie 32,40 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 357,60 Eur. Z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku je ďalej preukázané, že rozhodcovský súd konal práve na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej medzi stranami sporu dňa 30.07.2013, na základe ktorej mal byť zo strany žalobcu (v tomto konaní žalovaný) poskytnutý úver žalovanému (v tomto konaní žalobca) v sume 1.200,00 Eur. Z vyššie uvedeného je jednoznačne preukázané, že rozhodcovský rozsudok vychádzal presne zo zmluvy, od ktorej odvodzuje žalobca v tomto konaní nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

22.3. Okresný súd má ďalej z pripojeného spisu okresného súdu sp. zn. 12Csp/4/2018 preukázané aj to, že žalobca podal na okresný súd dňa 08.01.2018 žalobu, ktorou sa domáhal určenia, že dohoda o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.07.2013 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je neplatná, určenia, že zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.07.2013 uzatvorená tiež medzi žalobcom a žalovaným je pre množstvo neprijateľných podmienok neplatná, ako aj sa domáhal určenia, že úver je bezúročný a bezpoplatkový pre absenciu povinných náležitostí v úverovej zmluve. Okresný súd o tomto nároku rozhodol rozsudkom č. k. 12Csp/4/2018 - 102 zo dňa 08.11.2018, ktorým výrokom č. 1/ určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.07.2013 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je neplatná, výrokom č. 2/ určil, že zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.07.2013 uzatvorená medzi žalobcom a žalovaným je neplatná, výrokom č. 3/ vo zvyšnej časti žalobu zamietol a výrokom č. 4/ žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal. Voči tomuto rozsudku, konkrétne jeho druhému a štvrtému výroku, podal žalovaný odvolanie, z ktorého dôvodu v časti výroku I. a III., t. j. v časti určenia, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná a v časti, ktorej bola žaloba zamietnutá, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 28.03.2019. Krajský súd o podanom odvolaní rozhodol tak, že v napadnutom výroku č. II. a č. IV., t. j. vo výroku, v ktorom bola určená neplatnosť zmluvy, a vo výroku ktorým žalobcovi nebol priznaný nárok na náhradu trov konania, rozsudok potvrdil. Odvolací súd zároveň rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania, ktorú priznal žalobcovi v plnom rozsahu. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 24.09.2019 (rovnakého dňa potom nadobudli právoplatnosť aj výroky č. 2 a 4 rozsudku okresného súdu v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu). Z obsahu celého spisu č. 12Csp/4/2018 vyplýva, že ani jedna strana sporu v tom konaní neavizovala existenciu rozhodcovského rozsudku, na čo v konečnom dôsledku poukazoval v tomto konaní aj žalobca po tom, ako žalovaný do konania predložil rozhodcovský rozsudok.

22.4. Súd má ďalej preukázané, že rozhodcovský rozsudok bol vydaný pred tým, ako okresný súd posudzoval platnosť zmluvy, od ktorej žalovaný odvodzoval v rozhodcovskom konaní v žalobe uplatnený nárok. Pokiaľ je preukázané, že rozhodcovský súd na základe identickej zmluvy zaviazal žalovaného povinnosťou plnenia, takto uzatvorená zmluva bola podľa rozhodcovského súdu uzatvorená platne, čo v konečnom dôsledku vyplýva aj z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku (strana č. 4 - posledný odsek, ako aj strana č. 5 - odsek č. 3). Okresný súd naopak, posúdil danú zmluvu ako uzatvorenú neplatne.

22.5. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že existujú dve rozhodnutia, jednak rozsudok rozhodcovského súdu zaväzujúci na plnenie, podľa odôvodnenia ktorého rozsudku je zmluva o úvere uzatvorená platne, ako aj existuje rozhodnutie okresného súdu, ktorý výrokom vyslovil neplatnosť tej istej zmluvy o úvere.

22.6. Takýto stav bol zapríčinený vinou procesných strán, ktoré v konaní o neplatnosť zmluvy nielenže nepredložili rozhodcovský rozsudok, ale o existencii ktorého sa ani len nezmenili. V tomto smere žalobca síce uvádzal, že on o konaní vedenom na rozhodcovskom súde vôbec nevedel, s tým, že ani rozsudok rozhodcovského súdu mu nemal byť doručený, ktoré tvrdenie ale v konaní preukázané nebolo, pretože súd dotazom na rozhodcovský súd zistil, že žalovaný si rozsudok osobne prevzal dňa 26.11.2014, o čom svedčí doručka na čl. 265. Žalovaný však o danom rozhodnutí nepochybne vedel, preto súdu nie je zrejmé, prečo naň nepoukázal v konaní vedenom na okresnom súde pod spisovou značkou 12Csp/4/2018.

22.7. Obrana žalovaného po predložení právoplatného rozhodcovského rozsudku spočívala aj v tom, že ak žalobca plnil na základe právoplatného rozhodnutia rozhodcovského súdu, nemôže sa jednať o bezdôvodné obohatenie, kde odkazoval aj na rozhodnutia krajských súdov Slovenskej republiky, v ktorých bol prijatý rovnaký právny záver. Strany sporu rovnako na dotaz súdu potvrdili, že sa nevedelo konanie vo veci zrušenia rozhodcovského súdu, ako ani nebolo vedené voči žalobcovi exekučné konanie, keďže žalobca po rozhodnutí rozhodcovským súdom vykonával plnenie dobrovoľne, teda žalovaný nepristúpil k podaniu návrhu na výkon rozhodnutia.

22.8. S prihliadnutím na vznesenú námietku premlčania, ako aj existenciu právoplatného rozsudku rozhodcovského súdu žalovaný preto žiadal žalobu zamietnuť. Žalobca považoval žalobný nárok za dôvodný v celom rozsahu (vrátane rozšíreného návrhu) a aj napriek existencii právoplatného rozhodcovského rozsudku, žiadal žalobe vyhovieť, kde poukazoval predovšetkým na právoplatné rozhodnutie okresného súdu vo veci určenia neplatnosti zmluvy o úvere.

23. Vzhľadom k dodatočne predloženému právoplatnému rozhodcovskému rozsudku, okresný súd v prvom rade skúmal, či rozhodcovský rozsudok predstavuje materiálne vykonateľný exekučný titul vydaný rozhodcovským súdom, ktorého právomoc na prejednanie a rozhodnutie v uvedenej rozhodcovskej veci žalobcu a žalovaného musí byť založená na základe platnej rozhodcovskej zmluvy. V tomto smere súd odkazuje na súdnu prax, ktorá po prekonaní názoru vyjadrenom v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4MCdo/8/2012 zo dňa 26.02.2013, podľa ktorého oprávnenie posudzovať splnenie náležitostí exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok prináleží výlučne exekučnému súdu v exekučnom konaní) dospela nakoniec k záveru, že k skúmaniu právomoci rozhodcovského súdu v tomto smere môže súd pristúpiť nielen v exekučnom konaní, ale prejudiciálne aj v civilnom sporovom konaní. Tu súd poukazuje na právne stanovisko v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/27/2011 zo dňa 29.01.2015 uverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 6/2015 ako R 77/2015, kde najvyšší súd v odôvodnení uznesenia uviedol: „Najvyšší súd v už spomenutom judikáte R 46/2011 konštatoval, že oprávnenie (exekučného) súdu skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej doložky, nevedie k posudzovaniu vecnej správnosti rozsudku rozhodcovského súdu, súvisí však s potrebou vyriešiť otázku, či a aké právne účinky má vydaný rozhodcovský rozsudok. Pri posudzovaní, či v občianskom súdnom konaní predložený rozhodcovský rozsudok má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky, ako právoplatný rozsudok súdu (viď § 35 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní), môže súd pristúpiť k riešeniu otázky platnosti rozhodcovskej doložky alebo zmluvy nielen v exekučnom konaní (napríklad v súvislosti s posudzovaním, či rozhodcovský rozsudok je alebo nie je vykonateľný exekučný titul), ale aj v iných konaniach (napríklad pri riešení otázky, či vydaný rozhodcovský rozsudok zakladá pre občianske súdne konanie prekážku res iudicata). Ak je rozhodcovská doložka (zmluva) absolútne neplatná, treba mať na zreteli, že jej absolútna neplatnosť (negotium nullum) nastáva bez ďalšieho priamo zo zákona (ex lege), v dôsledku čoho sa na takúto doložku (zmluvu) hľadí tak, ako keby nebola nikdy urobená. Na dôvod zakladajúci absolútnu neplatnosť (každého) právneho úkonu musí súd vždy prihliadnuť, a to aj bez návrhu (ex officio).“

24. Osobitosť postavenia rozhodcovského súdu spočíva medzi iným v tom, že jeho právomoc vec prejednať a rozhodnúť sa odvodzuje od rozhodcovskej zmluvy. Predpokladom právomoci rozhodcovského súdu je teda platné uzavretie rozhodcovskej zmluvy medzi zmluvnými stranami, a to či už vo forme osobitnej rozhodcovskej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky. Iba platná rozhodcovská zmluva môže totiž založiť právomoc rozhodcovského súdu na jej základe určitú vec prejednať a rozhodnúť; absolútna neplatnosť právneho úkonu má za následok, akoby právny úkon nebol nikdy uzavretý.

25. Rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve podľa § 4 ods. 1, 2 zákona č. 244/2002 Z. z. v znení neskorších predpisov účinných v čase vzniku zmluvného vzťahu, O rozhodcovskom konaní. Bez ohľadu na formu, a aj znenie rozhodcovskej zmluvy, rozhodcovskú zmluvu (doložku) je potrebné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ak vyznieva v neprospech spotrebiteľa, a to vtedy, ak spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa a nebola individuálne dojednaná.

26. Z posudzovanej rozhodcovskej zmluvy uzatvorenej stranami sporu vyplýva, že bola dojednaná ako samostatná zmluva, rovnakého dňa, ako bola uzatvorená zmluva o úvere.

Podľa bodu 1. rozhodcovskej zmluvy: „Dlžník vyhlasuje a svojim podpisom potvrdzuje, že súhlasí s uzatvorením tejto rozhodcovskej zmluvy“.

Podľa bodu 2.: „Veriteľ vyhlasuje, že uzatvorenie tejto rozhodcovskej zmluvy nie je podmienkou uzatvorenia a vykonávania zmluvy o revolvingovom úvere medzi veriteľom a dlžníkom. Dlžník nie je povinný prijať návrh tejto rozhodcovskej zmluvy zo strany veriteľa, pričom vyhlasuje, že o tejto skutočnosti bol zo strany veriteľa jasne a zrozumiteľne informovaný.“

Podľa bodu 3.: „Veriteľ pred uzatvorením tejto rozhodcovskej zmluvy poučil dlžníka o dôsledkoch jej uzatvorenia a to nasledovne: Dôsledkom uzatvorenia tejto rozhodcovskej zmluvy je možnosť riešenia sporov vyplývajúcich alebo súvisiacich s ustanoveniami zmluvy o revolvingovom úvere s číslom zmluvy totožným ako je číslo tejto rozhodcovskej zmluvy (ďalej len Zmluva o RÚ), ktorú veriteľ a dlžník uzatvoria, s porušením, ukončením či neplatnosťou Zmluvy o RÚ v rozhodcovskom konaní. Spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní. Výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na žalobcovi.“

Podľa bodu 4.: „Veriteľ a dlžník sa dohodli na nasledovnom znení rozhodcovskej zmluvy: 5. Akékoľvek spory, nezrovnalosti alebo nároky medzi zmluvnými stranami vyplývajúce alebo súvisiace s ustanovením Zmluvy o RÚ, s porušením, ukončením či neplatnosťou zmluvy o RÚ budú riešené cestou príslušného súdu v súdnom konaní alebo v rozhodcovskom konaní pred niektorým z nasledujúcich stálych rozhodcovských súdov podľa rokovacieho poriadku týchto stálych rozhodcovských súdov:

Slovenský arbitrážny súd zriadený Slovak arbitration court, s.r.o. IČO: 44 130 481, so sídlom Krížna 56, 821 08 Bratislava, zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, oddiel: Sro, vložka č.: 52189/B,

Victoria rozhodcovský súd v Banskej Bystrici, zriadený pri Victoria legal arbiter s.r.o., IČO: 44 826 460, so sídlom Zvolenská cesta 37, 974 01 Banská Bystrica, zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Banská Bystrica, oddiel: Sro, vložka č.:16626/S“.

Výber rozhodcovského súdu, ktorý bude oprávnený vec prejednať a rozhodnúť, spočíva na zmluvnej strane podávanej žalobný návrh.

Podľa bodu 7.: „Dlžník je oprávnený od tejto zmluvy odstúpiť aj bez uvedenia dôvodu do štrnástich kalendárnych dní od uzavretia tejto zmluvy. Oznámenie o odstúpení od zmluvy je dlžník povinný vykonať v písomnej forme. Lehota na odstúpenie od zmluvy sa považuje za dodržanú, ak je oznámenie o odstúpení od zmluvy zaslané na adresu sídla veriteľa najneskôr v posledný deň lehoty“.

27. Okresný súd takto uzatvorenú rozhodcovskú zmluvu považuje za dojednanú platne, s prihliadnutím na to, že nebola daná výlučne právomoc rozhodcovských súdov na prejednanie vecí, keďže spory vzniknuté zo zmluvy o revolvingovom úvere podľa citovaného bodu 5 sa mohli riešiť tak na príslušnom súde, ako aj na rozhodcovskom súde/súdoch uvedených v tomto bode. Dlžník (žalobca) bol zároveň v bode 7 poučený o možnosti odstúpiť od rozhodcovskej zmluvy, bol poučený aj o dôsledkoch jej uzatvorenia (bod 3), pričom sám dlžník (žalobca) v bode 1 vyjadril svoj výslovný súhlas s uzatvorením rozhodcovskej zmluvy, ktorá ale nebola podmienkou pre uzatvorenie a vykonávanie zmluvy o revolvingovom úvere (bod 2). Tu súd poukazuje zároveň aj na ustálenú rozhodovaciu prax Krajského súdu Nitra predovšetkým v agende CoE, kde je opakovane vyslovovaný právny názor o platnom dojednaní takto uzatvorenej rozhodcovskej zmluvy veriteľom PROFI CREDIT s. r. o. Rovnaký právny názor bol vyslovený napr. aj v uznesení Krajského súdu Nitra pod spisovou značkou 9 CoCsp/31/2020 zo dňa 31.08.2021, kde bola posudzovaná rozhodcovská zmluva v identickom znení ako bola predložená aj do tohto konania, kde odvolací súd dospel rovnako k názoru, že táto bola uzatvorená platne. Podľa názoru súdu, vzhľadom na ustálenú rozhodovaciu prax, ako aj vzhľadom k zachovaniu princípu právnej istoty a predvídateľnosti práva, nebol dôvod sa odkloniť od opakovane prijatých právnych názorov vo veci platnosti danej rozhodcovskej zmluvy, ktorá má navyše identické znenie.

28. Vzhľadom k vyššie uvedenému, rozhodcovský súd mal preto právomoc vec prejednať a o nároku žalobcu (v tomto konaní žalovaný) aj rozhodnúť. Súd ďalej poukazuje na rozhodnutie najvyššieho súdu

z 13.10.2011 vo veci vedenej pod sp. zn. 3cdo/146/2011 (R 46/2012), v ktorom najvyšší súd uviedol, že právoplatný rozhodcovský rozsudok má rovnaké účinky ako rozsudok všeobecného súdu. V tomto uznesení (v danom prípade sa jednalo o rozhodnutie pre účely exekučného konania) najvyšší súd konštatoval, že súd je povinný nakladať s takýmto rozsudkom rovnako ako s rozsudkom všeobecného súdu, lebo inak by porušil zásadu rovnocennosti a neprípustne by uplatnil rozdielny procesný postup v prípade, ak sa uplatňuje právo na základe rozsudku vydaného všeobecným súdom a iný prístup, ak sa uplatňuje právo na základe rozsudku vydaného v rozhodcovskom konaní. Podľa názoru súdu, tento právny záver možno aplikovať nielen v exekučnom konaní, ale v každom občianskom súdnom konaní a podľa uvedeného právneho názoru rozhodcovský rozsudok ukladajúci povinnosť niečo plniť podľa spotrebiteľskej zmluvy môže predstavovať prekážku veci rozsúdenej pre občianske súdne konanie, avšak len pre konanie, v ktorom sa žalobca domáha určenia, že spotrebiteľská zmluva je neplatná v tomto prípade by sa jednalo o konanie vedené na okresnom súde pod spisovou značkou 12 Csp/4/2018. Ako už bolo uvedené, jednalo by sa len o také prípady, ak by bol rozhodcovský rozsudok vydaný na základe platne uzavretej rozhodcovskej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky - čo je aj prípad tohto konania s tým ale, že v konaní o určenie neplatnosti zmluvy strany sporu tieto skutočnosti vôbec súdu neoznámili, hoci sa jednalo o podstatné okolnosti majúce dopad aj na rozhodnutie vo veci návrhu na určenie neplatnosti zmluvy o úvere. Z uvedeného dôvodu potom nastala situácia, kedy jeden súd (rozhodcovský) posúdil zmluvu ako uzatvorenú platne, a následne bola v konaní vedenom na okresnom súde tá istá zmluva posúdená ako neplatne uzatvorená, ku ktorému meritórnemu rozhodnutiu by ale v prípade znalosti okresného súdu o rozhodcovskom rozsudku možno ani nedošlo (vzhľadom na konštatovanú prekážku už rozhodnutej veci, na ktorú by súd musel prihliadnuť z úradnej povinnosti).

29. Súd ďalej zistil, že rozhodcovský rozsudok nebol žiadnym spôsobom zrušený, keďže žalobca nevyužil žiadnu zákonnú možnosť zvrátiť záväznosť rozhodcovského rozsudku, či už podaním samostatnej žaloby o rušenie rozhodcovského rozsudku (ako bol aj v rozhodcovskom rozsudku poučený), ako ani nepodal žalobnú odpoveď (s prihliadnutím na dátum doručenia rozhodcovského rozsudku žalobcovi a dátum jeho právoplatnosti) v lehote 15 dní odo dňa doručenia mu žaloby a rozhodcovského rozsudku, v dôsledku ktorého by pri neuznaní nároku z jeho strany došlo automaticky k zrušeniu rozhodcovského rozsudku a rozhodcovský súd by pokračoval v konaní ďalej. Tento stav však už nie je možné žiadnym spôsobom konvalidovať v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia, kedy súd musel už len prihliadnuť na existujúce právoplatné rozhodnutie rozhodcovského súdu, s ktorým, aj podľa vyššie citovaného rozhodnutia najvyššieho súdu, je potrebné nakladať rovnako, ako s rozsudkom všeobecného súdu.

30. Podľa § 451 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov, Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

31. Podľa § 451 ods. 2 OZ, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

32. Bezdôvodné obohatenie predstavuje osobitný právny inštitút mimozmluvného záväzkového práva. Jeho cieľom je reparácia nerovnováhy, ku ktorej dochádza bez právneho dôvodu v majetkovej sfére subjektov právnych vzťahov a to v prípade, ak absentuje právny dôvod tejto majetkovej nerovnováhy, t. j. ak je plnené bez právneho dôvodu, plnené z neplatného právneho úkonu, alebo ak právny dôvod odpadol, a tiež ak sa jedná o majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

33. Ak rozhodcovský súd konštatoval platnosť zmluvy o úvere, v dôsledku čoho zaviazal žalobcu (v tom konaní žalovaného) povinnosťou plnenia a pokiaľ má súd preukázané, že splátky ktoré mali podľa žalobcu tvoriť bezdôvodné obohatenie (podľa žalobcu sa jedná o splátky vykonané ním počnúc dňom 01.04.2016 - č. I. 218 p. v.), teda preukázateľne po právoplatnosti rozhodcovského rozsudku, ktorý nadobudlo právoplatnosť dňa 26.11.2014, súd prijal záver, že žalobca jednoznačne vykonával plnenie práve na podklade právoplatného rozhodcovského rozsudku, z ktorého dôvodu nie je potom možné prijať záver o bezdôvodnom obohatení, keďže nebol splnený ani jeden zo zákonných predpokladov na jeho vznik. Uvedenému záveru podľa názoru súdu nebráni ani existencia rozhodnutia okresného súdu o neplatnosti zmluvy o úveru, pretože, ako súd už konštatoval, pokiaľ by v konaní vo veci určenia neplatnosti zmluvy o úvere - 12Csp/4/2018, mal súd vedomosť o rozhodcovskom rozsudku, bolo

by povinnosťou súdu prioritne sa zaoberať otázkou prekážky veci už rozhodnutej (práve vo vzťahu k rozhodcovskému rozsudku). Keďže takúto vedomosť nemal, o nároku rozhodol meritórne.

34. Pokiaľ neboli splnené zákonné predpoklady na vznik nároku vyplývajúceho z bezdôvodného obohatenia, okresný súd preto žalobu v celom rozsahu zamietol. Okresný súd sa v ďalšom nezaoberal všetkými námietkami (okrem iných aj námietkou premlčania), pretože akýkoľvek záver prijatý aj v tejto oblasti by nezmenil nič na zamietnutí žaloby z dôvodu nenaplnenia zákonných predpokladov na vznik nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Súd preto v tomto rozsudku ani nerozoberal začiatok plynutia premlčacej doby (či už objektívnej alebo subjektívnej), pretože takého zdôvodnenie súd už považoval za nadbytočné.

35. Okresný súd nepristúpil k zastaveniu konania pre prípadnú prekážku už rozhodnutej veci a to s prihliadnutím na rozdielny predmet konania (v rozhodcovskom konaní žaloba o plnenie, v tomto konaní žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia), teda podľa názoru súdu v tomto prípade takáto prekážka neexistovala.

36. Podľa § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov, Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

37. Podľa § 257 výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

38. Ustanovenie § 257 CSP predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255) a od zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1). Súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, teda nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania, resp. nemusí zaviazat' stranu, ktorá spôsobila vznik trov svojím zavinením, aby tieto trovy nahradila protistrane. Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok, ktorými sú dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Čo sú to dôvody hodné osobitného zreteľa, ako aj výnimočné okolnosti, to zákon bližšie nešpecifikuje. Existuje k tomu však už ustálená judikatúra (napr. UZN NS SR sp. zn. 2MCdo/17/2009, 5Cdo/67/2010 alebo 3MCdo/46/2012). K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú, a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. Avšak nejedná sa o automatické pravidlo, ktoré by sa uplatňovalo vo vzťahu k určitému typu konania (nález Ústavného súdu ČR, III. ÚS 292/07, alebo I. ÚS 303/12). Musí sa jednať o prvok individualizácie (nález ÚS ČR, II. ÚS 727/2000) a to hlavne z dôvodu negatívneho dopadu tohto ustanovenia na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Okrem uvedeného pri dôvodoch hodných osobitného zreteľa súd prihliada aj na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu (teda nielen tej strany, ktorú by podľa všeobecných ustanovení zaťažovala povinnosť nahradiť trovy konania, ale aj tej strany, ktorej majetková sféra by bola výnimočným nepriznaním náhrady trov konania dotknutá). Súd si zároveň všima aj okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu nároku na súde a ich postoj v konaní. Aplikácia citovaného ustanovenia o nepriznaní náhrady trov konania sa nesmie javiť ako neprimeraná tvrdosť voči stranám sporu a nesmie odporovať dobrým mravom. (uznesenie Ústavného súdu SR zo 6. 6. 2019, sp. zn. II. ÚS 113/2019).

39. Zároveň toto ustanovenie nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Ustanovenie preto nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadnuť kedykoľvek bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania.

40. Súd prijal záver, že toto konanie je s poukazom na už uvedené výnimočné, v ktorom nastala špeciálna procesná situácia zavinená ale stranami sporu, ktoré v konaní vedenom na okresnom súde pod spisovou značkou 12 Csp/4/2018 netvrdili vôbec, a v tomto konaní tvrdili až ku koncu konania, že vo veci existuje právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu. Takto strany zapríčinili nielen predlžovanie tohto konania, ale zapríčinili aj rozhodnutie v konaní 12 Csp/4/2018, v ktorom súd objektívne (práve ich

zavinením) nemohol prihladiť na všetky dôležité skutočnosti nevyhnutné pre posúdenie nároku na rozhodnutie o neplatnosti zmluvy o úvere, ktoré mohli byť vyriešené s končenu platnosťou prípadne už v konaní vedenom pod spisovou značkou 12 Csp/4/2018 bez vyvolávania ďalšieho konania vo veci vydania bezdôvodného obohatenia. S prihladením na uvedené súd prijal záver, že je splnená prvá zákonná podmienka, ktorou je výnimočnosť prípadu.

41. Keďže zákon vyžaduje kumulatívne splnenie uvedených dvoch podmienok, t. j. pre to, aby súd rozhodol o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP je potrebné splnenie oboch zákonných podmienok, súd sa zaoberal aj druhou, ktorou súd dôvody hodné osobitného zreteľa.

42. Súd vzhliadol aj dôvody hodné osobitného zreteľa tak vo vzťahu ku konaniu, ako ani vo vzťahu k stranám sporu.

43. Ako súd už konštatoval, jedná sa o konanie osobitné, vzhľadom k existencii rozhodcovského rozsudku, ktorú existenciu ale strany sporu v konaní tvrdili oneskorene (resp. v konaní 12 Csp/4/2018 netvrdili vôbec), ako aj vzhľadom k existencii právoplatného rozhodnutia okresného súdu vo veci určenia neplatnosti zmluvy, na ktoré rozhodnutie ale nebolo možné prihladiť v tomto konaní, keďže žalobca plnil na základe právoplatného rozhodcovského rozsudku. Tieto skutočnosti vyšli najavo až v priebehu tohto konania. Súd potom dôvody hodné osobitného zreteľa vidí aj na strane strán sporu, kde žalobca je spotrebiteľ, ktorý ale aj pre správanie sa žalovaného (navyššie zastúpeného advokátom) spočívajúceho v neskorom produkovaní dôkazu významného pre toto konanie (a v konaní 12 Csp/4/2018 ho neprodukoval vôbec), bol v konaní neúspešný a teda z dôvodu neúspechu by mal znášať trovy konania žalovaného. Podľa názoru súdu by ale priznaním nároku na náhradu trov konania žalovanému voči žalobcovi došlo k neprimeranému zásahu do majetkovej sféry žalobcu (aj z dôvodu, že tak dôležitý doklad bol predložený až po viacerých vyjadreniach žalovaného, v ktorých na tento doklad žalovaný vôbec nepoukazyval), teda sám žalovaný svojím konaním spôsobil aj navýšenie svojich trov konania.

44. S prihladením na uvedenú procesnú situáciu okresný súd potom považuje za spravodlivé rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania tak, že ich nárok nepriznal žiadnej strane sporu, pretože ako súd už konštatoval, túto procesnú a navyššie neprehľadnú situáciu zapríčinili obe strany sporu. Nebolo možné prihladiť ani na tvrdenie žalovaného, že o rozhodcovskom konaní nemal vedomosť, keď preukázateľne prevzal rozhodcovský rozsudok spolu so žalobou. Podľa názoru súdu takýmto rozhodnutím nedôjde do vážneho zásahu do majetkovej sféry žalovaného, ktorý je právnickou osobou zaoberajúcou sa aj poskytovaním úveru, teda disponujúcou dostatočnými finančnými prostriedkami umožňujúcimi jej znášať si trovy toho konania osobitne, bez priznania ich náhrady.

Poučenie:

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný (žalovaný) dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený (žalobca) môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v platnom znení - Exekučný poriadok).

V Leviciach, dňa 26. augusta 2022
Mgr. Mariana Pondelová
Sudkyňa